

Sygn. akt II K 114/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ropczycach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Zięć

Protokolant Jadwiga Irzyk

po rozpoznaniu w dniu 26.06.2018 r. w sprawie

P. B. (1) s. J. i M. zd.P., ur. (...) w D.,

zam. N. (...),

oskarżonego o to, że:

W dniu 23 listopada 2017r w miejscowości N., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przejawiającym się stężeniem 1,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym ciągnik rolniczy marki C. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za czyn z art.178a§1 kk i art.244kk w zw. z art.11§2 kk oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 (ośmiu) lat, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ropczycach sygn. akt IIK 483/09 z dnia 22.12.2009r, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne umyślne przestępstwo z art. 178a§1 kk i art.244 kk w zw. z art.11§2 kk, orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Ropczycach, sygn.. akt IIK 483/09

tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art.64§1 kk

I. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego, stanowiącego przestępstwo z art. 178a§4 kk w zw. z art.64§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a§4 kk skazuje go na karę 7 (siemu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.42§3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art.63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od 23.11.2017r godz.17:40 do dnia 24.11.2017r godz. 14:40,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 384,72 zł (trzysta osiemdziesiąt cztery złote 72/100).

SSR Anna Zięć

Sygn. akt. IIK 114/18

UZASADNIENIE WYROKU Z DNIA Z DNIA 26 CZERWCA 2018 R. .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 23 listopada 2017 r. około godz. 16, 30 funkcjonariusze KPP w R. P. B. (2) i K. W. skierowani zostali na interwencje do miejscowości N., gdzie wdl. zgłoszenia na skraju drogi publicznej, na zakręcie stoi pozostawiony bez oświetlenia ciągnik rolniczy z przyczepką i stwarza niebezpieczeństwo dla użytkowników ruchu. Po przybyciu na miejsce zdarzenia funkcjonariusze policji faktycznie ujawnili stojący na skraju drogi ciągnik, rolniczy m-ki U. (...), bez oświetlenia na zakręcie drogi. Na miejscu zastali dwóch mężczyzn, którzy podróżowali samochodem do K. i zgłosili policji w/w niebezpieczeństwo. Mężczyźni ci nie widzieli kto kierował ciągnikiem. Na miejscu był też P. B. (1), który był mocno pijany. W/w stwierdził, że to on jest właścicielem tego ciągnika, ale nim nie kierował. Po chwili jednak potwierdził, że to on kierował tym ciągnikiem, a pozostawił go na drodze gdyż ciągnik ten mu zgasł. W/w mówił, że jechał tym ciągnikiem z góry z posesji położonej ponad drogą główną od Z. B. i ciągnik mu zgasł. W/w nie mówił nic na temat akumulatora, nie mówił nic na ten temat aby ktoś miał pomagać mu odpalić ciągnik na popych. Na miejscu zdarzenia P. B. (1) został poddany badaniu alkomatem z wynikiem 1,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Odmówił poddania się drugiemu badaniu, w związku z czym został przewieziony na badania krwi. Od południa P. B. (1) woził tym ciągnikiem drzewo min. do posesji Z. B.. W pobranej od P. B. (1) o godz. 18,52 próbce krwi stwierdzono 3, 26 promila, w próbce krwi pobranej o godz.19,22 stwierdzono 3,09 promila alkoholu, w próbce krwi pobranej o godz. 19,52 stwierdzono 2,94 promila alkoholu.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2009 r. sygn. akt, IIK 483/09 P. B. (1) skazany został za czyn z art. 178 a # 1 kk i art.244 kk w zw. z art. 11 # 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 4 lata oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i niemechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 lat. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się 30 grudnia 2009 r. Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 r kara pozbawienia wolności orzeczona w/w wyrokiem została zarządzona do wykonania P. B. (1) odbył w/w karę w okresie od 27.11. 2012 r. do 30.12. 2013 r.

Droga gruntowa z posesji Z. B. do drogi publicznej nie jest dobrej jakości, jest kręta i przebiega dość ostrym spadkiem terenu.

D; zeznania P. B. (2) k. 52, 86-87

protokół badania alkomatem k. 2

protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 4-6

dokumentacja fotograficzna k.13

wyjaśnienia P. B. (1) k.18-19

protokoły pobrania krwi i sprawozdanie z badań k.26-29

odpis wyroku i postanowienia k.41-43

szkic sytuacyjny i dokumentacja fotograficzna k. 55-65

P. B. (1) przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu. W/w wyjaśnił, iż od południa woził drzewo z lasu ale nie jeździł drogami publicznymi, zawiózł drzewo na posesje Z. B., gdzie wspólnie wypili 0,5 l wódki, a potem nie chciał mu zapalić ciągnik, więc z mężczyzną, którego danych nie ujawni próbowali zapalić ciągnik na tzw. popych. Ponieważ ciągnik nie chciał mu odpalić, zostawił go na skraju drogi i poszedł naładować akumulator do znajomego.

W. oskarżonego, Sąd tylko w części uznał za wiarygodne. Nie kwestionował Sąd przyznania się oskarżonego do winy, nie kwestionował Sąd tego, iż ciągnikiem tym woził drewno. Nie dał Sąd wiary wyjaśnieniom oskarżonego, z których wynika, że na posesji Z. B. ciągnik mu nie chciał odpalić więc próbował go odpalić na tzw. popych. Ciągnik oskarżonego znajdował się na drodze publicznej, co jest dowodem na to, iż w/w poruszał się nim po drodze publicznej. Nie dał Sąd wiary wyjaśnieniom oskarżonego, z których wynika, iż on tylko siedział na tym ciągniku kiedy znajomy pomagał mu go odpalić na popych. W trakcie interwencji oskarżony nic nie wspominał na ten temat, potwierdził, że to on kierował

tym ciągnikiem. Poza tym, zdrowy rozsadek, zasady doświadczenia życiowego wskazują na to, iż gdyby oskarżony ze znajomym, którego nie chciał ujawnić, faktycznie chcieli uruchomić ciągnik na tzw. popych nie robili by tego z dopiętą do ciągnika przyczepką dwukołową, tylko odpięli by ją by masa pojazdu była zdecydowanie mniejsza. Na dokumentacji fotograficznej widać, że do ciągnika dopiętą była dość sporych rozmiarów przyczepka dwukołowa, która z pewnością ważyła kilkaset kilogramów. Jest dla Sądu niewiarygodne to, że jedna osoba miałaby pchać ciągnik na biegu z przyczepą w tak skuteczny sposób by miał on odpalić. Poza tym oskarżony kilkakrotnie przyznał się do tego, że kierował tym ciągnikiem po drodze publicznej.

Za wiarygodne uznał Sąd zeznania P. B. (2). Zeznania te są konkretne, logiczne, nie znalazł Sąd podstaw do ich dyskredytowania.

Za wiarygodny uznał Sąd pozostały ujawniony w sprawie materiał dowodowy, nie był on kwestionowany przez żadną ze stron, w ocenie Sądu nie wzbudził on żadnych wątpliwości co do swojej autentyczności.

Sąd zważył co następuje.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż w pełni zachodzą podstawy do przypisania oskarżonemu czynu z art. 178 a # 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 # 2 kk w zw. z art. 64 # 1 kk.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, iż w dniu 23.11. 2017 r. P. B. (1) kierował ciągnikiem rolniczym po drodze publicznej w stanie nietrzeźwym. W/w sam przyznał się do dokonanie tego czynu. Przeprowadzone u niego pierwsze badanie alkomatem wykazało stężenie 1,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, z których wynika, iż on chciał tylko odpalić ten ciągnik na popych, z przyczyn wyżej wskazanych.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2009 r. sygn, akt, IIK 483/09 P. B. (1) skazany został za czyn z art. 178 a # 1 kk i art.244 kk w zw. z art. 11 # 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 4 lata oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i niemechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 lat. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się 30 grudnia 2009 r. Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 r kara pozbawienia wolności orzeczona w/w wyrokiem została zarządzona do wykonania P. B. (1) odbył w/w karę w okresie od 27.11. 2012 r. do 30.12. 2013 r. Nie ma więc wątpliwości, iż czynu tego oskarżony dopuścił się w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i niemechanicznych. Nie ma również wątpliwości, iż czynu tego w/w dopuścił się w przeciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze przeszło 6 miesięcy za podobne przestępstwo, a więc w warunkach recydywy.

W ocenie Sądu oskarżony miał pełną świadomość tego, iż miał orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym i w sposób świadomy nie stosował się do tego zakazu.

W ocenie Sądu to, że w/w swoim zachowanie zrealizował przedmiotowe i podmiotowe znamiona zarzuconego mu czynu nie budzi więc wątpliwości.

Za przypisany oskarżonemu czyn wymierzył Sąd karę w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności, dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 10 000 zł. W ocenie Sądu tak orzeczona względem oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a stopień ten w obu wypadkach ocenić należy jako duży. W/w był pod znacznym wpływem alkoholu, swoim zachowaniem, pomimo tego, że po drodze publicznej od zjazdu z posesji Z. B. nie pokonał znacznego odcinka drogi wprowadził dość istotne niebezpieczeństwo w ruchu drogowym, pozostawiając na skraju drogi na zakręcie, nieoświetlony pojazd gdy na dworze było zupełnie ciemno. Dowodem na to wysokie niebezpieczeństwo było zgłoszenie dokonane przez uczestników ruchu. W/w wykazał zupełny brak poszanowania do obowiązujących zakazów, do generalnych zasad obowiązujących w ruchu drogowym, pomimo tego, iż był już wcześniej za to karany, czynu tego dopuścił się działając w warunkach recydywy. Uwzględniając te okoliczności nie ma podstaw do tego by oskarżonemu przy zastosowaniu art. 37 a kk mogła być wymierzona inna kara niż

pozbawienie wolność, uwzględniając dotychczasową karalność w/w to, że był już karany na karę pozbawienia wolności w chwili popełnienia czynu, nie ma podstaw do tego aby wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zostało mu warunkowo zawieszona. W ocenie Sądu tak orzeczona wobec oskarżonego kara spełni swoje cele, uświadomi mu, że każde niestosowanie się do wydanych wobec niego zakazów, do zasad ruchu drogowego będzie pociągała dla niego surowe konsekwencje.

Obciążył Sąd oskarżonego w całości kosztami postępowania, na które złożyły się koszty przeprowadzonych badań alkomatem i badań krwi, opłata od wymierzonej kary, ryczałt za doręczanie pism i wezwań i opłata za informacje z KRK. Koszty te nie są wysokie i oskarżony może je uiścić podejmując chociażby prace dorywcze.

SSR. Anna Zięć